HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

שעושה אותו גלל. מרכה לו זבל ושורף את הזרעים שמזרעו בו: **מתני'** את הגבלות ואת הבורסקי ואת הקברות ואת **העיר.** שאין הרוח מזרחית קשה (ג) תדיר אלא לפורענות אבל כדרכה היא חמה ומנשבת בנחת לכתיב (יונה ד) רוח קדים מריחיים ואף השמש וגו' לפיכך אינה מצויה בהיא לעיר: **חוץ מן מערבה.** בגמ' מפרש טעמא: **גמ' ומומר.** אינו לריך להרחיק ג' אמה: **שאינו עושה** אלא. ומרחיק ג' אמה דקאמר ר"ע משום רוחות לריעת קאי: **מדירת הרוחות.** חוץ ממערבית שרוח מערבית מדיר משום רוחות: **רוח לפויות מנשבת עם כל אחת.** מהרוחות לפי שהיא רכה ומתוקה ונלולה כדאמר ביומות (דף עב.) וממתקתן: **בן נן.** מלאך המשמש בדמות נן: **מעמידה.** בכוכבי: **מדירת השכינה.** במערב היא שוכנת: **לאכוחינו.** מנחי כנה"ג שאמרו מקרא זה בספר עזרא: **ונבח השמים.** השמש והירח העומדים בזמנה: **לך משתחוים.** למערב: **ולשמה.** למזרח משתחוים סמוך לרב הס עושין כעבד שנטל פרס מרבו וחוזר לאחוריו ומשתחוה כשהוא הולך לאחוריו משנטל פרס ממרחק תמיד בהשתחוויה: **פרס.** ממן: **אחס הוא ה' נאדך.** בתר"ה: **ונבח השמים כתיב** ועל עסקי שליחות נבח השמים הוא משבח ואומר אתה הוא נאדך בזה: **נשם מחזירין שליחותן.** כשבאין לומר עשינו שליחותך לריכין לשוב על מקום שהשלוחה עומד שם: **למקום שמשלחין.** פי' בלאותו מקום שנשתלחו שם אף שם השכינה מלויה ואומרים לו עשינו שליחותך: **והנה המלאך הדובר בי יונח.** בנבואת זכריה למוד את ירושלים כמה מרכה וגו' ומלאך אחר יולא לקראתו שליחותו של ראשון אמור בו המקום (ד) ולא יתן בה מדה ואומר פרזות תשב ירושלים והרי שניהם מתת השכינה בתוכה ואחריו לא נאמר אלא ירושלים והרי שכינה בתוכה ואחריו לא נאמר אלא ירושלים כמה מרכה וגו' יולא לקראתו שליחותו של ראשון אמור בו המקום שליחותו של ראשון אמור בו המקום שמשתלחים לשם מחזירים שליחותן אבל שלוחיך למקום שמשתלחין (ג) משם מחזירין שליחותן שנאמר [3] התשלח ברקים וילכו ויאמרו לך הננו יבואו ויאמרו לא נאמר אלא וילכו ויאמרו מלמד שהשכינה בכל מקום ואף רבי ישמעאל סבר שכינה בכל מקום דתנא דבי רבי ישמעאל מנין ששכינה בכל מקום שנאמר [4] הנה המלאך הדובר בי יולא ומלאך אחר יולא לקראתו אחריו לא נאמר אלא לקראתו מלמד ששכינה בכל מקום ואף רב ששת סבר שכינה בכל מקום דא"ל רב ששת לשמעיה לכל רוחתא אוקמן לבר ממזרח ולאו משום דלית ביה שכינה אלא [ד] משום דמורו בה מיני ורבי אבהו אמר שכינה במערב דא"ר אבהו מאי אוריה אויר יה אמר רב יהודה (ג) מאי דכתיב [5] יערוף כמטר לקחי זו רוח מערבית שבאה [ז] מערבו של עולם תזל בטל אמרתי זו רוח צפונית שמזלת את הזהב וכן הוא אומר [6] הזולים זהב מכים כשעירים עלי דשא זו רוח מזרחית שמסערת את כל העולם כשעיר [5] וכרביבים עלי עשב זו רוח דרומית שהיא מעלה רביבים ומגדלת עשבים תניא ר"א אומר עולם לאכסדרה

שעושה אותו גלל: **מתני'** [א] מרחיקין את הגבלות ואת הקברות ואת הבורסקי מן העיר חמשים אמה [ב] אין עושין בורסקי אלא למזרח העיר רבי עקיבא אומר לכל רוח הוא עושה חוץ ממערבה ומרחיק חמשים אמה [ג] ומרחיקין את המשרה מן הירק ואת הכרישין מן הבצלים ואת החרדל מן הדבורים [ד] ורבי יוסי מתיר בחרדל: **גמ'** איבעיא להו ר' עקיבא היכי קאמר לכל רוח הוא עושה וסומך חוץ ממערבה דמרחיק ג' אמה ועושה או דלמא לכל רוח הוא עושה ומרחיק חמשים אמה חוץ ממערבה דאינו עושה כלל ת"ש דתניא ר"ע אומר לכל רוח הוא עושה ומרחיק חמשים אמה חוץ ממערבה דאינו עושה כל עיקר מפני שהיא תדירה א"ל רבא לרב נחמן מאי תדירה אילימא תדירה ברוחות והא [ה] אמר רב חנן בר אבא אמר רב ד' רוחות מנשבות בכל יום ורוח צפונית עם כולן שאילמלא כן אין העולם מתקיים אפילו שעה אחת ורוח דרומית קשה מכולן ואילמלא בן נץ שמעמידה מחרבת את העולם שנאמר [1] המבינתך יאבר נץ יפרוש כנפיו לתימן אלא מאי תדירה תדירה בשכינה דאריב"ל בואו ונחזיק טובה לאבותינו [ו] שהודיעו מקום תפלה דכתיב [2] וצבא השמים לך משתחוים תפלה לה רב אחא בר יעקב ודלמא כעבד שנוטל פרס מרבו וחוזר לאחוריו [ז] ומשתחוה קשיא ורבי אושעיא סבר שכינה בכל מקום דאמר רבי אושעיא מאי דכתיב [2] אתה הוא ה' לבדך אתה עשית את השמים וגו' שלוחיך לא כשלוחי בשר ודם שלוחי בשר ודם ממקום שמשתלחים לשם מחזירים שליחותן אבל שלוחיך למקום שמשתלחין [ג] משם מחזירין שליחותן שנאמר [3] התשלח ברקים וילכו ויאמרו לך הננו יבואו ויאמרו לא נאמר אלא וילכו ויאמרו מלמד שהשכינה בכל מקום ואף רבי ישמעאל סבר שכינה בכל מקום דתנא דבי רבי ישמעאל מנין ששכינה בכל מקום שנאמר [4] הנה המלאך הדובר בי יולא ומלאך אחר יולא לקראתו אחריו לא נאמר אלא לקראתו מלמד ששכינה בכל מקום ואף רב ששת סבר שכינה בכל מקום דא"ל רב ששת לשמעיה לכל רוחתא אוקמן לבר ממזרח ולאו משום דלית ביה שכינה אלא [ד] משום דמורו בה מיני ורבי אבהו אמר שכינה במערב דא"ר אבהו מאי אוריה אויר יה אמר רב יהודה (ג) מאי דכתיב [5] יערוף כמטר לקחי זו רוח מערבית שבאה [ז] מערבו של עולם תזל בטל אמרתי זו רוח צפונית שמזלת את הזהב וכן הוא אומר [6] הזולים זהב מכים כשעירים עלי דשא זו רוח מזרחית שמסערת את כל העולם כשעיר [5] וכרביבים עלי עשב זו רוח דרומית שהיא מעלה רביבים ומגדלת עשבים תניא ר"א אומר עולם לאכסדרה

גמ' משרה אותו גלל. מרכה לו זבל ושורף את הזרעים שמזרעו בו: **מתני'** את הגבלות ואת הבורסקי מן העיר חמשים אמה [ב] אין עושין בורסקי אלא למזרח העיר רבי עקיבא אומר לכל רוח הוא עושה חוץ ממערבה ומרחיק חמשים אמה [ג] ומרחיקין את המשרה מן הירק ואת הכרישין מן הבצלים ואת החרדל מן הדבורים [ד] ורבי יוסי מתיר בחרדל: **גמ'** איבעיא להו ר' עקיבא היכי קאמר לכל רוח הוא עושה וסומך חוץ ממערבה דמרחיק ג' אמה ועושה או דלמא לכל רוח הוא עושה ומרחיק חמשים אמה חוץ ממערבה דאינו עושה כלל ת"ש דתניא ר"ע אומר לכל רוח הוא עושה ומרחיק חמשים אמה חוץ ממערבה דאינו עושה כל עיקר מפני שהיא תדירה א"ל רבא לרב נחמן מאי תדירה אילימא תדירה ברוחות והא [ה] אמר רב חנן בר אבא אמר רב ד' רוחות מנשבות בכל יום ורוח צפונית עם כולן שאילמלא כן אין העולם מתקיים אפילו שעה אחת ורוח דרומית קשה מכולן ואילמלא בן נץ שמעמידה מחרבת את העולם שנאמר [1] המבינתך יאבר נץ יפרוש כנפיו לתימן אלא מאי תדירה תדירה בשכינה דאריב"ל בואו ונחזיק טובה לאבותינו [ו] שהודיעו מקום תפלה דכתיב [2] וצבא השמים לך משתחוים תפלה לה רב אחא בר יעקב ודלמא כעבד שנוטל פרס מרבו וחוזר לאחוריו [ז] ומשתחוה קשיא ורבי אושעיא סבר שכינה בכל מקום דאמר רבי אושעיא מאי דכתיב [2] אתה הוא ה' לבדך אתה עשית את השמים וגו' שלוחיך לא כשלוחי בשר ודם שלוחי בשר ודם ממקום שמשתלחים לשם מחזירים שליחותן אבל שלוחיך למקום שמשתלחין [ג] משם מחזירין שליחותן שנאמר [3] התשלח ברקים וילכו ויאמרו לך הננו יבואו ויאמרו לא נאמר אלא וילכו ויאמרו מלמד שהשכינה בכל מקום ואף רבי ישמעאל סבר שכינה בכל מקום דתנא דבי רבי ישמעאל מנין ששכינה בכל מקום שנאמר [4] הנה המלאך הדובר בי יולא ומלאך אחר יולא לקראתו אחריו לא נאמר אלא לקראתו מלמד ששכינה בכל מקום ואף רב ששת סבר שכינה בכל מקום דא"ל רב ששת לשמעיה לכל רוחתא אוקמן לבר ממזרח ולאו משום דלית ביה שכינה אלא [ד] משום דמורו בה מיני ורבי אבהו אמר שכינה במערב דא"ר אבהו מאי אוריה אויר יה אמר רב יהודה (ג) מאי דכתיב [5] יערוף כמטר לקחי זו רוח מערבית שבאה [ז] מערבו של עולם תזל בטל אמרתי זו רוח צפונית שמזלת את הזהב וכן הוא אומר [6] הזולים זהב מכים כשעירים עלי דשא זו רוח מזרחית שמסערת את כל העולם כשעיר [5] וכרביבים עלי עשב זו רוח דרומית שהיא מעלה רביבים ומגדלת עשבים תניא ר"א אומר עולם לאכסדרה

גמ' משרה אותו גלל. מרכה לו זבל ושורף את הזרעים שמזרעו בו: **מתני'** [א] מרחיקין את הגבלות ואת הבורסקי מן העיר חמשים אמה [ב] אין עושין בורסקי אלא למזרח העיר רבי עקיבא אומר לכל רוח הוא עושה חוץ ממערבה ומרחיק חמשים אמה [ג] ומרחיקין את המשרה מן הירק ואת הכרישין מן הבצלים ואת החרדל מן הדבורים [ד] ורבי יוסי מתיר בחרדל: **גמ'** איבעיא להו ר' עקיבא היכי קאמר לכל רוח הוא עושה וסומך חוץ ממערבה דמרחיק ג' אמה ועושה או דלמא לכל רוח הוא עושה ומרחיק חמשים אמה חוץ ממערבה דאינו עושה כלל ת"ש דתניא ר"ע אומר לכל רוח הוא עושה ומרחיק חמשים אמה חוץ ממערבה דאינו עושה כל עיקר מפני שהיא תדירה א"ל רבא לרב נחמן מאי תדירה אילימא תדירה ברוחות והא [ה] אמר רב חנן בר אבא אמר רב ד' רוחות מנשבות בכל יום ורוח צפונית עם כולן שאילמלא כן אין העולם מתקיים אפילו שעה אחת ורוח דרומית קשה מכולן ואילמלא בן נץ שמעמידה מחרבת את העולם שנאמר [1] המבינתך יאבר נץ יפרוש כנפיו לתימן אלא מאי תדירה תדירה בשכינה דאריב"ל בואו ונחזיק טובה לאבותינו [ו] שהודיעו מקום תפלה דכתיב [2] וצבא השמים לך משתחוים תפלה לה רב אחא בר יעקב ודלמא כעבד שנוטל פרס מרבו וחוזר לאחוריו [ז] ומשתחוה קשיא ורבי אושעיא סבר שכינה בכל מקום דאמר רבי אושעיא מאי דכתיב [2] אתה הוא ה' לבדך אתה עשית את השמים וגו' שלוחיך לא כשלוחי בשר ודם שלוחי בשר ודם ממקום שמשתלחים לשם מחזירים שליחותן אבל שלוחיך למקום שמשתלחין [ג] משם מחזירין שליחותן שנאמר [3] התשלח ברקים וילכו ויאמרו לך הננו יבואו ויאמרו לא נאמר אלא וילכו ויאמרו מלמד שהשכינה בכל מקום ואף רבי ישמעאל סבר שכינה בכל מקום דתנא דבי רבי ישמעאל מנין ששכינה בכל מקום שנאמר [4] הנה המלאך הדובר בי יולא ומלאך אחר יולא לקראתו אחריו לא נאמר אלא לקראתו מלמד ששכינה בכל מקום ואף רב ששת סבר שכינה בכל מקום דא"ל רב ששת לשמעיה לכל רוחתא אוקמן לבר ממזרח ולאו משום דלית ביה שכינה אלא [ד] משום דמורו בה מיני ורבי אבהו אמר שכינה במערב דא"ר אבהו מאי אוריה אויר יה אמר רב יהודה (ג) מאי דכתיב [5] יערוף כמטר לקחי זו רוח מערבית שבאה [ז] מערבו של עולם תזל בטל אמרתי זו רוח צפונית שמזלת את הזהב וכן הוא אומר [6] הזולים זהב מכים כשעירים עלי דשא זו רוח מזרחית שמסערת את כל העולם כשעיר [5] וכרביבים עלי עשב זו רוח דרומית שהיא מעלה רביבים ומגדלת עשבים תניא ר"א אומר עולם לאכסדרה

גמ' משרה אותו גלל. מרכה לו זבל ושורף את הזרעים שמזרעו בו: **מתני'** [א] מרחיקין את הגבלות ואת הבורסקי מן העיר חמשים אמה [ב] אין עושין בורסקי אלא למזרח העיר רבי עקיבא אומר לכל רוח הוא עושה חוץ ממערבה ומרחיק חמשים אמה [ג] ומרחיקין את המשרה מן הירק ואת הכרישין מן הבצלים ואת החרדל מן הדבורים [ד] ורבי יוסי מתיר בחרדל: **גמ'** איבעיא להו ר' עקיבא היכי קאמר לכל רוח הוא עושה וסומך חוץ ממערבה דמרחיק ג' אמה ועושה או דלמא לכל רוח הוא עושה ומרחיק חמשים אמה חוץ ממערבה דאינו עושה כלל ת"ש דתניא ר"ע אומר לכל רוח הוא עושה ומרחיק חמשים אמה חוץ ממערבה דאינו עושה כל עיקר מפני שהיא תדירה א"ל רבא לרב נחמן מאי תדירה אילימא תדירה ברוחות והא [ה] אמר רב חנן בר אבא אמר רב ד' רוחות מנשבות בכל יום ורוח צפונית עם כולן שאילמלא כן אין העולם מתקיים אפילו שעה אחת ורוח דרומית קשה מכולן ואילמלא בן נץ שמעמידה מחרבת את העולם שנאמר [1] המבינתך יאבר נץ יפרוש כנפיו לתימן אלא מאי תדירה תדירה בשכינה דאריב"ל בואו ונחזיק טובה לאבותינו [ו] שהודיעו מקום תפלה דכתיב [2] וצבא השמים לך משתחוים תפלה לה רב אחא בר יעקב ודלמא כעבד שנוטל פרס מרבו וחוזר לאחוריו [ז] ומשתחוה קשיא ורבי אושעיא סבר שכינה בכל מקום דאמר רבי אושעיא מאי דכתיב [2] אתה הוא ה' לבדך אתה עשית את השמים וגו' שלוחיך לא כשלוחי בשר ודם שלוחי בשר ודם ממקום שמשתלחים לשם מחזירים שליחותן אבל שלוחיך למקום שמשתלחין [ג] משם מחזירין שליחותן שנאמר [3] התשלח ברקים וילכו ויאמרו לך הננו יבואו ויאמרו לא נאמר אלא וילכו ויאמרו מלמד שהשכינה בכל מקום ואף רבי ישמעאל סבר שכינה בכל מקום דתנא דבי רבי ישמעאל מנין ששכינה בכל מקום שנאמר [4] הנה המלאך הדובר בי יולא ומלאך אחר יולא לקראתו אחריו לא נאמר אלא לקראתו מלמד ששכינה בכל מקום ואף רב ששת סבר שכינה בכל מקום דא"ל רב ששת לשמעיה לכל רוחתא אוקמן לבר ממזרח ולאו משום דלית ביה שכינה אלא [ד] משום דמורו בה מיני ורבי אבהו אמר שכינה במערב דא"ר אבהו מאי אוריה אויר יה אמר רב יהודה (ג) מאי דכתיב [5] יערוף כמטר לקחי זו רוח מערבית שבאה [ז] מערבו של עולם תזל בטל אמרתי זו רוח צפונית שמזלת את הזהב וכן הוא אומר [6] הזולים זהב מכים כשעירים עלי דשא זו רוח מזרחית שמסערת את כל העולם כשעיר [5] וכרביבים עלי עשב זו רוח דרומית שהיא מעלה רביבים ומגדלת עשבים תניא ר"א אומר עולם לאכסדרה

מפני שהיא תדירה. לף גרסי' מ"ט דמן הבריימתא היא דסבי מיתא בתוספתא (פ"ח ע"ש): **וצבא** השמים לך משתחוים. ות"ת גלילה נמי במזרח משתחוים ות"ל דמין לנו ללמוד אלא ממה שאנו רואין ות"ת ואמאי לף נדע מקום תפלה מבית המקדש שהיתה שם שכינה במערב וי"ל דמשם אין ללמוד דלמא"ג דשכינה בכל מקום מי אפשר להשיס אלון וכפורת אלא בבית אחד וריש"ג אומר דמשם אין ללמוד דשכינה במערב דנהי קדשי קדשים היה במערב המקדש מ"מ האלון שהשכינה שם לכתיב (שמות כה) ונועדתי לך שם היה במזרח בית קדשי הקדשים[ו]: **לכל** רוחתא אוקמן. כל הני ממורמי לית להו הא דתניא בברכות (דף ג.) שמייב לדם להתפלל נגד ירושלים משום דכתיב והתפללו אליך דרך ארלס משום דכתיב ומתפללו אל ד' סברי כר' ישמעאל דאמר (ה) בכ"מ שכינה ומתן תורה שכינה במערב שנאמר כר"ע דאמר מפני שהיא תדירה ור' תניא דשמעתין דאמר כגון אלון דיתבון לצפונא דארלא דישראל מדלימו שבר לה כבריימתא דברכות:

אוריה. לשון אף"ה דאוריה מערב נרשה לר"ת [ח] ולר"ח עיקר"ח:

רוח מערבית שבא מערבו של עולם. כלפי' נקונטי מאחורו של עולם דמערב קרוי אחור דכתיב אלון וקדם נרתני ודרשינן [במגילה] (דף יב.) לענין מזרח ומערב וכתיב נמי ארס מקדם ופלשתים מאחור (ישעיה ט) וקרי נמי דרום ימין ונלפון שמאל כדאמרי' בשמעתין והיינו משום דשכינה במערב ופני השכינה למזרח לכך קרוי מערב אחור ומזרח קדם ודרום ימין וצפון שמאל ולמ"ד שכינה בכל מקום ל"ל להאי דקרי מזרח קדם ומערב אחור ודרום ימין וצפון שמאל משום שכינה נבית המקדש שהיה במערב ופני השכינה כלפי ישראל שהיו במזרח ומשתחוים שם: **הנה"ה** ולגינו יאחז בו יהודה פירש דכשעמד אדם להשען כשנברא היו פניו למזרח ואין נראה שהיה ערפו כלפי השכינה אלא אחר שכינה במערב. ע"כ הגה"ה: **רוח** מזרחית שמסערת כל העולם כולו. והא דשמעת בשמעתין שהיא נוחה מכל הרוחות היינו כשהיא נאה כדרכה אבל כשבאה לפורענות היא מסערת כלפי' נקונטי בשמעתין וממזרים

(ה) ג"ל ים, ג) גיטין לף:, ג) [בילקוט ובע"י אית שם], ד) [ע' בשמיני ערך שרפתב כשם רבינו גרשום שיחוש נכון על זה], ה) [בתניא רס"ב], ו) כ"ם: מלמידי יש, ו) [ועי' מ"ש להכפ סוף מ"ט ומ"ש עוד ביומא פ"ב מ"ב ע"ש], ז) וכ"ם בשמיני ערך אפתנא ע' תוס' גיטין לף: ד"ה שדיא נשיב,

תורה אור השלם

1 הֲמִבִּינָתְךָ יֵאָבֶר נֵץ יִפְרֹשׂ כְּנָפָיו לְתֵימָן: איוב לט כו
2 אַתָּה הוּא יְיָ לְבַדֶּךָ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כֻּלָּם וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים: נחמיה ט ו
3 הֲתִשְׁלַח בְּרָקִים וְיֵלְכוּ וְיֹאמְרוּ לְךָ הִנֵּנוּ: איוב לח לה
4 וְהִנֵּה הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי יֹצֵא וּמַלְאָךְ אַחֵר יֵצֵא לִקְרָאתוֹ: זכריה ב ז
5 יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחִי תִּזַּל כַּטַּל אִמְרָתִי כִּשְׂעִירִם עֲלֵי דֶשֶׁא וְכִרְבִיבִים עֲלֵי עֵשֶׂב: דברים לב ב
6 הַזֹּלִים זָהָב מְכִיס וְכֶסֶף בְּקָנֶה יִשְׁקֹלוּ יִשְׂכְּרוּ צוֹרֵף וַיַּעֲשֵׂהוּ אֵל יִסְגְּדוּ אַף יִשְׁתַּחֲוּוּ: ישעיהו מו ו

הגהות הב"ח

(א) גמ' שהודיענו מקום תפלה: (ב) שם אמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב יעוף: (ג) רש"י ד"ה אלא וכו' קשה תמיד וכו': (ד) ד"ה והנה המלאך וכו' שאם כן אם השכינה מלויה ואומרים לו עשינו שליחותך הנה המלאך הדובר בי יונח. נבואת זכריה למוד את ירושלים כמה מרכה וגו' ומלאך אחר יולא לקראתו שליחותו של ראשון אמור בו המקום (ד) ולא יתן בה מדה ואומר פרזות תשב ירושלים והרי שניהם מתת השכינה בתוכה ואחריו לא נאמר אלא ירושלים כמה מרכה וגו' יולא לקראתו שליחותו של ראשון אמור בו המקום שליחותו של ראשון אמור בו המקום שמשתלחים לשם מחזירים שליחותן אבל שלוחיך למקום שמשתלחין [ג] משם מחזירין שליחותן שנאמר [3] התשלח ברקים וילכו ויאמרו לך הננו יבואו ויאמרו לא נאמר אלא וילכו ויאמרו מלמד שהשכינה בכל מקום ואף רבי ישמעאל סבר שכינה בכל מקום דתנא דבי רבי ישמעאל מנין ששכינה בכל מקום שנאמר [4] הנה המלאך הדובר בי יולא ומלאך אחר יולא לקראתו אחריו לא נאמר אלא לקראתו מלמד ששכינה בכל מקום ואף רב ששת סבר שכינה בכל מקום דא"ל רב ששת לשמעיה לכל רוחתא אוקמן לבר ממזרח ולאו משום דלית ביה שכינה אלא [ד] משום דמורו בה מיני ורבי אבהו אמר שכינה במערב דא"ר אבהו מאי אוריה אויר יה אמר רב יהודה (ג) מאי דכתיב [5] יערוף כמטר לקחי זו רוח מערבית שבאה [ז] מערבו של עולם תזל בטל אמרתי זו רוח צפונית שמזלת את הזהב וכן הוא אומר [6] הזולים זהב מכים כשעירים עלי דשא זו רוח מזרחית שמסערת את כל העולם כשעיר [5] וכרביבים עלי עשב זו רוח דרומית שהיא מעלה רביבים ומגדלת עשבים תניא ר"א אומר עולם לאכסדרה שיורדין בנחת:

מוסף רש"י

ומרחיקין את המשרה. מיס שעורין כו' את הפסתן, מן הירק. שלמיני מאכל כרוב ושומין וכרישין (לעיל יח). ואת הכרישין. כרתי, פוריי"ש (שם). ואת החרדל מן הדבורים. שמוכלין את המרבל וממדל את פיהם ואוכלות את הכשלכן (שם). ד' רוחות מנשבות בכל יום. מזרחית נשקר ורוח לדומית בחלי היום ומערבית בחמלת הלילה ולפונית בחלי לילה, כמהלך חמה שמהלכת ממזרח למרוס ומדרום למערב וממערב לנפון (שבחדרין סז.) שם שעות רחשונות של יום מנשבת רוח מזרחית מהלך החמה ושם מחלוות רוח לדומית ובחמלת הלילה רוח מערבית ובחלוח הלילה רוח לפונית (ברכות נג.). רוחה צפונית. נוחה היא לא חמה ולא נוגעת וממתקת את שאר הרוחות (גיטין לא:).

גליון הש"ס

גמרא ומשתחוה קשיא. עי' שבהדרין דף לא ע"ב: תוס' ד"ה אוריה כו' ולר"ח עיקר. עי' קדושין דף יג ע"ב תוס' ד"ה והלימך: שם ד"ה רוח מזרחית. כלפי' שקונטא בממנו' בל"ל בכ"ש מנקון ג' מ':

רבינו גרשום

פיסקא בורסקי. מקום שמעבדין בו העורות ומסריח: אלא למזרח העי'. מפני שרוח מערבי שהיא תדירה מנשבת בו ודוחה הסריחה שאינה באה לעיר: חוץ ממערבה. שהיא תדירה ודוחה את הסריחה לעיר ג) מש"ה אין עושין: שאלמלא כן. שרוח צפונית מבלבלתן אין העולם מתקיים: יפרוש כנפיו לתימן. משום דמעמידה לאותו רוח תדיר: בתפלה. שהשכינ' במערב ומש"ה צריך להרחיק משם: [צבא] השמים היינו השמש והירח כשיוצאים במזרח לך משתחוים למערב ושם צריך להחזיר בשעת תפלה: ראימא. שהשכינה במזרח ודקאמר לך משתחוים עושים כעבד שנוטל פרס מרבו ומשתחוה וחוזר לאחוריו. כך בשעה שיוצאין ממזרח חוזרין פניהם לשכינה במזרח ומשתחוים ושוב יוצאין וזוזרחין. קשיא: לבדך משליחותך ומשנה מבשר ודם: ויאמרו לך הננו. בכ"מ שהן. [מלמד] שהשכינה בכל מקום: והנה המלאך הדובר בי יוצא מאת השכינה ומלאך אחר יוצא לקראתו. מן צד אחר יוצא ולפני שכינה: דמודי בה מיני. שמשתחוין לצבא השמים היוצאין מן המזרח: אוריה. קורין בלשונן לרוח מערבי: יערוף כמטר לקחי. זה העוסק בתורה לשמה ומרכין אזניו לשמוע לקחי עושה טובה לעולם כמטר זה שבא מן מערב: שבאה מערבו של עולם. מרוח מערבי ערפו של שכינה הוא. דכתיב צפון וימין אתה בראתם דמשמע דימינו של שכינה בדרום ושמאלו לצד צפון ופניו למזרח וערפו למערב אלמא דשכינה במערב: ותזל בטל אמרתי. היינו שמזלזל תורה שעוסק שלא לשמה מביא רעה לעולם כרוח צפוני שמנשב ומביא רעה לעולם: עד שמזלת את הזהב. שנותנין בני אדם כספם וזהבם בזול בשביל התבואה: כשעירים עלי דשא. זהו העוסק בתורה שלא לשמה: כשעירים. כשד: וכל העוסק בתורה לשמה מביא טובה לעולם כרביבים הללו שיורדין בנחת:

ז) נגלה ל"ל מפ"ח מין עושין כל עיקר.

פב א ב מיי' פ"י מהל' שכנים הל' ג סמג עשין פג טוש"ע ח"מ סי' קנה סעיף כג:
פג ג מיי' שם הלכה ד' סמג שם טוש"ע שם סעיף לג:
פד ד טוש"ע ח"מ סי' לד סעיף ג כהג"ה: